

„Isus Hristos juče je i danas onaj isti i va Vijek.“
(Jev 13:8)

KRUŽNO PISMO

Oktobar 2017

Ja sasvim srdačno pozdravljam sve istinito biblijske vjernike po svim zemljama i jezicima u Dragocenom i svetom imenu našega Gospoda Isusa Hrista i Iskupitelja po Riječi iz 1Tim. 6:14-15:

„Da držiš zapovijest čistu i nezazornu do dolaska našega Gospoda Isusa Hrista, Koji će u svoje vrijeme pokazati blaženi i Jedini silni Car nad Carevima i Gospodar nad Gospodarima.“

Ovo je jedno najznačajnije Napisano mesto, koja od Boga pogađa podane zapovijesti pred povratkom Hrista. Ovde se radi o izvršenju jednog Božijeg slanja pa do javljanja našeg Gospoda Isusa Hrista, koji se mora izvršiti, i ostaviti bez i jedne krvice i bez i jedne mrlje.

Bez pozivanja nema zapovijesti, a bez zapovijesti nema poslanja. Dal je moguće, ispuniti jednu božiju zapovijest? Da, to je moguće uz pomoć Božiju. O Noju stoji napisano, i učini, kako mu zapovijedi Bog, sve onako učini (1 Moj 6:22). I učini Mojsije i Aron, kako im zapovijedi Gospod, tako učiniše (2 Moj 7:6,10,20 ...). Ilija mogao kazati: „*Gospode Bože Avramov, Isakov i Izrailjev, neka danas poznadu, da si ti Bog u Izraelju i ja da sam Tvoj sluga, i da sam po Tvojoj Riječi učinio sve ovo* (1Car 18:36).

Jovan Krstitelj mogao se pozove, šta je pogađalo njegovu službu, na Isa 40:3: „*Ja sam glas onoga, što viće u pustinji: »Poravnite put Gospodnj!«, kao što kaza Isaija prorok.*“ (Jov 1:23). Gospod je lično o njemu kazao: „... jer je ovo onaj za koga je Pisano (Mal. 3:1): »Evo, Ja ћu poslati andela Svojega, koji će pripraviti put Preda mnom.““

Kad Gospod lično podaje, određene zapovijesti koji su povezani s planom Spasenja, tako On poklanja milost i silu, da bi oni tačno bili izvršeni.

Pavle je posvedočio: „*Za to ... ne bih nepokoran nebeskoj utvari ... Ali dobivši pomoć Božiju stojim do samoga ovoga dana i svjedočim i malom i velikom, ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsije*“ (Apd 26:19+22).

Od ove riječi „... ništa osim ...“ veoma važno, jer od prvoga samoga

stiha u Novom Zavjetu radi se o navršavanju svih proročanstava i obećanja Staroga Zavjeta. Posle Njegovog slavnog vaskrsenja naš je Gospod potvrdio to: „*Ovo su riječi koje Sam vam govorio još dok Sam bilo s vama: da sve treba da se svrši što je za Mene napisano u zakonu Mojsijevu u Prorocima i u Psalmima*“ (Luc 24:44).

U našem vremenu mora se navrši sve, što je bilo unapred rečeno za vremenski period prije povratka Hristova, a takođe i to obećanje, koje je Bog podao u Mal 4:5-6: „**Evo Ja ču vam poslati Iliju proroka ...**“ Naš Gospod je potvrdio ovo obećanje posle Službe Jovana Krstitelja u Mat. 17:11 i u Mar. 9:12 za budućnost: „**A Isus odgovarajući reče im: »Ilija će doći najprije i urediti sve.«**“ Tako je se ispunilo kroz jedinstvenu službu Vilijama Branhamu. On je prineo narodu Božijemu čistu i jedino osnovanu na Bibliji, Poruku, kako je njemu bilo povikano tog 11. Juna 1933 iz nadprirodnog svijetla. On je takođe ispunio zapovijest, koja je njemu bila podana od Gospoda 7. Maja, naime s darom Božijega iscelenja opremljen, i narodima propovijedao Jevandelje.

Ja sam to učinio, šta je meni Gospod zapovedio pri pozivanju 2. Aprila 1962 godine. Ja sam propovijedao Riječ Božiju (2 Tim. 4:1-5) i podelio duhovnu hranu (Mat. 24:45-47), kako je meni bilo zapovедeno. U 1 Kor. 4:1-2 apostol piše u odnošenju na njegovo pozivanje: „*Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božijeh. A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nade.*“

Ovo je sada vremensko razdoblje prije Povratka Hrista, pri čemu će ta čista, puna, otkrivena Riječ, gde će biti čitava Božija namjera propovijedana. U Efe. 5 Pavle podaje upustvo za praktični život iskupljenih i pokazuje to, šta proizvodi iskupljeno djelo Hrista na vjernike, koji prihvataju svako učenje Riječi: „**.... da je osveti očistivši je kupanjem vodenijim u riječi**“ (Efe 5:26). Jedno puno kupanje u Riječi Božjoj, pri čemu je besprekorna, bez mane, isto je tačno tako važno kao potpuno oproštenje, pomirenje, kroz krv Hristovu (Rim 5:9). Poslednja služba mora da obuhvati jevandelički, učiteljski, i proročki deo. Ona mora biti pred Bogom bez mane, gde bi Gospod mogao da ispuni: „**da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane**“ (Efe 5:27). Da, rezultat poslednje Riječ -Poruke biva takva, gde je Sabor-Nevjestica bez i jedne mane.

Pre svega ide riječ o pozivanju vernika iz svake religiozne prevare. Jeste jedna Gospodnja zapovijest: „**.... »Za to izidite između njih i odvojite se«, govori Gospod, »i ne dohvatajte se do nečistote ...«**“ (2Kor 6:14-18). Zatim sledi osvećenje u riječi Istine (Jov 17:17), za koju se molio naš Gospod: „**Osveti ih Istinom Svojom: Riječ je tvoja istina.**“ **Zapovest**

Časa - priprema istinskih vjernika za uznesenje pri **Povratku Hrista**, „*Koji će u svoje vrijeme pokazati blaženi i Jedini silni Car ...*“ (1Tim 6:15). **Vreme je blizu!**

„*Da bi se utvrdila srca vaša bez krivice u svetinji pred Bogom i ocem našijem, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima Njegovijem!*“ (Sol 3:13).

Pavle piše: „*A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubazna Gospodu! Što vas je Bog od početka izabrao za spasenije u svetinji Duha i vjeri istine*“ (2Sol 2:13). Amen.

Brat Branham je kazao u njegovoj propovjedi na 25. Novembra 1965 godine: „**Vi ste ta čista, dobrodeteljna, bezgrešna Nevjesta Sina živoga Boga.** Svaki čovjek i svaka žena, koji su rođeni od Duha Božijega, umiveni u krvi Isusa Hrista, vjeruju svaku Riječ Božiju, stoje takvi, kao da oni nisu nikada pogrešili. **Vi ste usavršeni kroz krv Isusa Hrista.**“

Ako ko dometne i ako ko oduzme ...

11. Juna 2017 godine smo se spomenuli međunarodnog sabora u Briselu o slanju Brata Branhamu od 11. Juna 1933.

12. Junu 2017 godine prisetio sam se mojeg razgovora s Bratom Branhamom od 12 Junu 1958 u Dallas, Texas. Na kraju ovog razgovora on je kazao: „Brat Frank, ti se sa ovom Porukom vraćaš u Nemačku“.

Posle našeg razgovora u Dallas-u brat Branham je direkno kazao, u svojoj propovjedi „Mi želimo Isusa rado vidjeti“: „**Upravo malo pre me je jedan Čovjek iz Nemačke zagrljio. Tamo smo mi imali svake večeri prosečno deset hiljada obraćenja, sveukupno pedeset hiljada.**“ U toku propovjedi on je takođe govorio o tome nadprirodnom svetlu, koje je bilo fotografirano na različitim mestima, i kazao: „**Ovde se nalazi jedan čovjek iz Nemačke. On je bio tamo, kad je Nemačka kamera tri puta snimila.**“ Tu fotografiju propovjednika-skupa sa svetlom nad glavom brata Branhma se može vidjeti u internetu. Da, ja svedočim što sam video i čuo od njegove osobite službe.

I tako kako je tekst po zadatku od 11. Junu 1933 godine bio proizведен teškim promenama, trebao bi ovde biti predan tačni doslovni tekst, zbog uporođenja izmenjene Verzije.

Orginal: »**Kako je Jovan Krstitelj bio poslan pred prvim dolskom Hrista, tako ćeš ti biti poslan s jednom Porukom, koja će drugome dolasku Hrista unapred da ide.**«

Tako kako je glas govorio iz nadprirodnog oblaka, tako je brat Branham 55 put-a ponovio i, zašto bi svi izabranici prihvatali ozbiljno i poverovali, kako je on 10. Februara 1960 godine, više puta potvrđio: „**I ne da sam ja predhodnik, nego će Poruka biti predhodnik.**“

Nažalost, bila je ta skraćena verzija predana veoma uskoro posle njegovog odlaska: »**Kako je Jovan Krstitelj prvome dolasku Hrista unapred bio poslat, tako ćeš ti biti poslat pred drugim dolaskem Hrista.**« Ovde nedostaje Glavna - Riječ »Poruka« i ovde se mora jednom naglasiti, da niko nema Prava, da izmeni tačni doslovni tekst poslanja.

7.Maja 1946 godine njemu je bilo kazano jednim nebeskim glasnikom: „**Ne boji se. Ja sam poslan k tebi iz prisustva Božjega, da tebi kažem, da tvoje rođenje i tvoj osobiti život prema tome treba da upute, što će tebi biti podan dar Božjega iscelenja za narode Svetoga.**“ Sjećamo se Luc 1:19, gde je Andeo obavestio Zariju o rođenju i o službi Jovana Krstitelja: *Ja sam Gavrilo što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost ...*“

Oba poslanja brata Branham moraju biti po Bibliji postavljeni: prva je bila povezana s Porukom, koja je bila poslana unapred pred drugim dolaskom Hrista, a druga je bila u povezanosti s njegovom jevandelističkom službom. I oba zadatka, čovek poslat od Boga, ispunio. Obdaren Božjom vlašću isceljenja obišao je brat Branham kontinent i propovjedao jevandelje u različitim zemljama. Kao u službi našega Iskupitelja, tako i na skupovima brata Branham događala su se spontana isceljenja: slijepi su progledali, paralizovani su mogli hoditi, i gluvi su mogli slušati. Tako je 1946 godine uzeo početak probuđenja isceljenja preko čitavog sveta. Najmanje 280 - puta on se odnosio pred molitvom za bolesne prema tome, šta je naš Gospod u Jov 5: 19 kazao: „*Sin ne može ništa činiti Sam od Sebe nego što vidi da Otac čini.*“ A takođe on je video utvare, šta bi bio Bog uradio, mogao je svakome kazati u molitvenome redu i potvrditi TAKO GOVORI GOSPOD. To sam ja lično doživeo na tim saborima.

Bog je sve tako poveo, što sam ja od samoga početka, sve što pripada Božjoj Namjeri, u Bibliji postavijo. Moj Apsolut je bio od samoga početka i ostaje u vječnosti napisana Riječ Božja. Gospod Sam mi je zapovedio, da propovijedam Božju Riječ tako, kako napisano stoji. Kod Poruke se jedino radi o Biblijskom propovjedanju, apsolutno bez greške, i mora biti apsolutno bezprekorna.

28. Novembra 1963 godine brat Branham je kazao: „**Vi nikada ne smete Riječ da napustite. Vi morate tačno ostati u saglasnosti Riječi, kako stoji napisano. Nedometnute ni jednog tumačenja. Govorite samo tačno tako, kako napisano stoji. To je Božja Riječ, to je Bog. Bog i Njegova Riječ jeste upravo to isto.**“

Još 19. Septembra 1965 godine naglasio je on u jednoj propovijedi: „**Vi nikada nesmete nešto prihvatići, osim ako se, nalazi tačno tako napisano u Riječi Božjoj. Mi moramo ostati tačno u saglasnosti Riječi.**“

K sažaljenju, imalo je pored nastavka čiste Riječ - Propovijedanja u saglasnosti zapovjeti Božje, bilo isto i različitih tumačenja. Braća, koja se pozivaju na brata Branhamu, uspeli su, njihova su vlastita tumačenja sproveli verodostojnim i povukli učenike u njihovome sledbovanju (Dje. 20:30). Izreke prorokove biću tumačene i kao nauke iznesene. Tako su uvek iznikele nove grupe. Ja nisam ni jedanputa učestvovao u diskusijama citata, i one samo iznose razdore. (Rim 16:17).

Tragedija se nenalazi u tome, šta je brat Branham - ponekada teško razumljivo - govorio, nego šta su braća od toga napravili (2 Pet. 3:16). I o tome, šta je brat Branham rekao u propovedi „Uznesenje“, biće krivo protumačeno, i kao da Gospod već silazi pozivom zapovijesti. Taj poziv zapovedanja u 1 Sol 4 odnosi se o vaskrsenju umralih, i ne sad k živima. Pri Njegovom Povratku biće sve tačno tako dogodeno, kako je bilo sve kazano unapred u 4 glavi od 13 do 18 stih: „*Jer će sam Gospod sa zapoviješću, s glasom arandelovijem, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo ...*“ (st. 16+17). Pogledaj takođe 1Kor. 15:45:48.

A vika k buđenju, koja ide sad kroz Poruku k živima, napisana u Mat. 25: „*A u ponoći s tade vika: eto Ženika gdje ide, izlazite Mu na susret!*“ Sve djevojke čuju poziva i idu na susret Ženiku.

U Mat. 13 mi nalazimo priču o Sijaču, koji je posejao dobro sjeme na polju Svojem. Naš je Gospod kazao u toj priči: „*A kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide*“ (Mat. 13:25). Svojim učenicima On je objasnio tu priču sledećim načinom: „*Koji sije dobro sjeme ono je Sin Čovječij; A njiva je svijet; a dobro je sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla.*“

Tako je se dogodilo i u našem vremenu: Najprije je bila posejana Riječ Božja kao dobro sjeme. Zatim je neprijatelj uspeo, posejati njegovog sjeme tumačenjem među pšenicom. To je se tada dogodilo, kada su djevojke postale umorne i pale u duhovni san. Jer pšenica ostaje pšenica, a kukolj isto tako ostaje, šta jeste. S obadva Sjemensa se sve vraća k Kajinu i Avelju: jedan je mrzeo, a drugi - bio omrznut. „*A koji mrzi na svojega brata, u tami je, i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu tama zaslijepi oči*“ (1Jov. 2:11; 3:7-15). Može se tako kaže: ko nema brata Kaina, taj ne može da bude Avelj.

Ipak ovde pripada i opomena: „*Svakome koji sluša Riječ o carstvu i ne razumije, dolazi načastivi i krade posijano u srcu njegovu ...*“ (Mat. 13:19). To je veoma važno, što bi smo mi poverovali svaku Riječ i razumjeli, inače krade neprijatelj i seje njegovog tumačenja. Gospod je pitao Svoje učenike: „*Razumjeste li sve ovo?*“ Rekoše mu : »Da« (Mat 13:51).

Ko može danas istinito odgovoriti: »Da«? Ko je sve pravilno razumeo, što je po zapovijesti Božjoj bilo propovjedano i napisano iz Riječi Božje? Čije su oči i uši blažene? Zaspale su javno sve djevojke, koje su čekale

dolaska Ženikova. Sve su se probudile; ipak su samo mudre zaspale sa semenom Riječi i probudile se s time. I počemu su oni nosili sa sobom Ulje u sudu i mogli zahvatati iz punine Duha, bile su gotove i odlaze na Svadbenu večeru. Lude su dopustile neprijatelju da ih obmane (2Kor. 11:3-4) i gde će da stoje pred zatvorenim vratima kucajući“ (Mat. 25:11-13).

U odnošenju na Njegov Dolazak, naš Gospod nas jasno poziva na stražarenje: „*Stražite dakle, jer neznate u koji će čas doći Gospod vaš*“ (Mat24:42).

„***Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni; nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego da svi dodu u pokajanje***“ (2Pet. 3:9).

Ovo mesto pisanja očigledno odbija lažno učenje, o tome da je vreme milosti isteklo, i da se krv više nenalazi na prijestolu milosti. I još je i sad vrijeme milosti, i Gospod još sve poziva k pokajanju i k izlasku iz svake duhovne prijevare! Mi, slava Bogu još svi živimo u Danu Spasenja (2Kor. 6:2). Lažuučitelji koji njihova svoja sopstvena tumačenja i o tome, šta je propovjedao brat Branham, predavaju, nalazi slušanje samo kod ludih djevojaka. Još jedanput se mora naglasi: Ostavite sve to, kako i kada je bilo kazano! I ne dometnite ništa napisanoj Riječi Božjoj.

Brat Branham, pod vladanjem Svetoga Duha otkrio sve sakrivene tajne. Njegova jedinstvena služba je završena. Hvala zato Bogu. Njemu je sve bilo otkriveno, šta pripada k Božijemu planu iskupljenja: Božanstvo, krštenje, večera i to, šta je se u Vrtu Edenskom i u Grehovnom padu stvarno dogodilo; njemu je bilo poklonjeno svo Otkrivenje, a takođe o sedam pečata.

Taj ogromni doživljaj od 28. Februara 1963 godine, kada se pojавio Nadprirodni svjetlosni oblak i sedam silnih Gromova, praćen od jednog zemljotresa, gde je čitavoga predela potreslo na »Sunset Mountain« imalo je za brata Branhamu i u odnošenju za otkrivenje sedam Pečata osobitog značaja. I samo zbog toga jeste se on uvijek iznova odnosio k ovim gromovima. A sedam gromova iz Otk. 10:3 zvuče svojim glasovima, tek tada, kada Gospod siđe s neba kao Andeo Zavjeta, okružen u dugi.

Nije se ništa iz svega, što napisano стоји u Pečatima, kada je brat Branham propovedao o tome Marta 1963 godine, zapravo dogodilo. Marta 1963 godine Jagnje nije napustio Prijestola, i krv Novoga Zavjeta nije skinuta s prijestola milosti u svetinju nad svetinjom. Brat Branham je

samo jednostavno ponovio, šta je apostol Jovan video i napisao na ostrvu Patmosa, a zatim propovedao, što je njemu bilo otkriveno o tome.

Tako je on mogao jahače u prva četiri pečata kao antihrista u njegova četiri stadijuma razvoja, gde jaše na četiri različita konja, paralelno k crkvi pokaže i postavi.

U petom pečatu on je pokazao, da se radi o Jevrejskim mučenicima, koji viču o osveti. Brat Branham u kontekstu napominje Adolf Eishmana, koji je bio glavni odgovornik za ubistvo u Holokostu za 6 miliona Jevreja.

Prorok je pravilno postavijo šesti pečat (Otk.6:12-17), u periodu vremena nevolje, gde tada nastaje Dan Gospodnj, sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv (Joel. 3:4; Dje. 2:20).

U Otkr. 7:1:8 radi se o 144 000 Jevreja iz 12 plemena Izraelja, koji će tada biti zapečaćeni. Od stiha 9 do 17 biće pokazano neizbrojivo mnoštvo iz sviju naroda i jezika, koji dolaze iz velike nevolje i oprali svoje haljine u krvi Jagnjetove.

Pri najavljuvanju sedmog pečata u 8 glavi, pred prijestolom Božjim pojavljuju se Sedam sudskih Anđela, kojima je podano Sedam truba da donesu sud na zemlju. U 8 i 9 glavi mi vidimo, šta se događa na zemlji za vreme 6 trubnih sudova. U 10 glavi Anđeo Zavjeta s jednom kletvom podaje tu Objavu šta će se dogodi, kad sedmi sudnji Anđeo zatrubi u trubu, „...onda će se svršiti tajna Božija ...“

Objava u glavi 10:7 nalazi svoje ispunjavanje u glavi 11:15 s početkom Carstva: „I sedmi Anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govorеći: »Posta carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaće va vijek vijeka!«“

Rezultat poslednje Poruke

Jer revnujem za vas Božjom revnosti, jer vas obrekoh Mužu jednome, da djevojku čistu izvedem pred Hristu. Ali se bojim da kako kao što zmija Jevu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu“ (2Kor. 11:2-3).

To je već neobično, da je Pavle u svojemu nastojanju, želeo Hristu jednu čistu djevojku izvede, i mislio o prevari Jeve.

Brat Branham je video u jednoj viziji Crkvu, i takođe i Nevjestu. On je

video gde je Crkva bila vođena od jedne veštice i da je došlo do jednog religijskog zavodenja. On je takođe video, da je Nevjesta iskoracila iz saglasnosti Riječi, zatim takođe video, kako je se ona vratila kroz jednu korekturu saglasnosti. To se sada događa po čitavome svetu, pri čemu ćemo mi u jednom potpunom vodenom kupanju Riječi Božije biti očišćeni. Istinita Riječ - Poruka ne će se vratiti natrag prazna, nego će ispuniti u Saboru - Nevjeste to, zbog čega je ona poslata.

Lude ostaju da stoje duhovno kod pripravitelja puta, a mudre idu s Iskupiteljem čitavim putem do završetka. Mudre su zahvalne i raduju se tome, što je vjerni Gospod s čujnim glasom ponovo k Njegovome vernom sluzi (Mat. 24:45-47) govorio i podao direktna upustva. Lude sumnjaju na to Slanje, je su kao Jeva putem prevare pali u nevjerstvo. Oni se o tome smeju, oni su nemarljivi prema Bogu i prolaze pored toga, šta Bog prisutno radi (Dje.13:41). Lude i to vjeruju, da će prorok ponovo da dođe i neku više sličnu glupost.

Mudre - istinski spaseni, veruju na **taj Povratak Isusa Hrista**. Svi pripadnici k Saboru - Nevjeste primaju učestvovanja u tome šta Bog prisutno na zemlji radi. Odkupljena u krvi i krštena Duhom Sabor - Nevjesta će kupanjem vodenijim u Riječi od svake mane tjelesne i duhovne očišćena da stoji pred Bogom.

*, „Da bi se utvrdila srca vaša **bez krivice u svetinji** pred Bogom i Ocem našijem, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima Njegovijem. (Sol. 3:13).*

Ja sam veran ostao Božijemu pozivanju i slanju i mogu s Pavlom da posvedočim: „Ali dobivši pomoć Božiju stojim do samog ovog dana, i svjedočim i malom i velikom, **ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsije**“ (Dje. 26:22).

Meni se radi o glavnom obećanju za tu istinsku Crkvu, i o Riječ - Poruke, koja još uvijek ide pred drugim Dolskem Hrista, s time da bi kod svakog vjernika i kod Sabora sve bilo privedeno pred Bogom na pravome stanju. Poslednja poruka pred Povratkom Hrista povezana verom i poslušanjem, s odvajanjem i pripremom i, kako je brat Branham rekao, u savršenoj ljubavi i vjerom u svaku Riječ Božiju. To je zapravo svrha Božjega poslanja: gde ću srca Božije djece biti povraćena k početku i vjeri apostolskih očeva, i gde Gospod nalazi jednu pripravljenu Nevjestu.

Nama još danas važi, šta je naš Spasitelj kazao u Dje. 1:5: „*Jer je*

Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetijem ne dugo poslije ovijeh dana; takođe to, šta je Petar objavio pri osnivanju Novozavjetne Crkve (Dje. 2:38-41) :pokajanje, vjera, vodeno krštenje, i krštenje Duhom.

K potpunome postavljenju Crkve pripada sve, dal pogađa prirodnu ili duhovnu oblast. Svaki, koji je stvarni vjernik postao, akceptira Božiji red ne samo u duhovnoj oblasti, nego i za taj lični život, za Brak i za Familiiju. Mi vjerujemo i respektiramo svaku Riječ Božiju, prihvatajemo sva-ku korekturu i upravljamo u poslušnosti naš život prema tome. „**Jer ko izvršuje volju oca Mojega koji je na nebesima, onaj je brat Moj i sestra i mati!**“ (Mat.12:49). „Za to odbacite svaku nečistotu i suvišak zlobe, i s krotošću primite usadenu riječ koja može spasti duše vaše“ (Jak. 1:21). Svi ostali drugi mogu da urade, ili ne urade, šta oni želju; o tome će Gospod na poslednjem sudu da izgovori presudu.

Izabranike pogađa: „**Saber Mi narod da im kažem Riječi Svoje**“ (5Moj. 4:10; Ps. 50:5). Ko je od Boga riječi Božije sluša (Jov. 8:47). Za to zapovjest: „**Za to izidite između njih i odvojte se**, govori Gospod, *vi ne dohvatajte se do nečistote, i Ja ću vas primiti*“ I: »Biću vam otac, i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, **govori Gospod svedržitelj**“ (2Kor. 6:17-18).

Apostol Petar nas opominje: „.... nego po Svecu koji vas je pozvao i vi budite sveti u svemu življenju. **Jer je pisano: budite sveti, jer sam Ja svet!**“ (1Pet. 1:15-16).

„**jer je rod duhovni u svakoj dobroti i pravdi i istini - ,istražujte što je Bogu ugodno**“ (Efe. 5:9-10).

„**A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost vjera. Krotost, uzdržanje; na to nema zakona**“ (Gal 5:22-23). „**Po rodovima njihovijem poznaćete ih.**“ (Mat. 7:16).

„**Imajući dakle ovakva obećanja, o ljubazni! Da očistimo sebe od svake poganštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božijemu!**“ (2Kor. 7:1).

„**A kad one otidoše da kupe, dođe Ženik, i gotove udioše s Njim na svaldbu, i zatvoriše se vrata**“ (Mat. 25:10).

„**Da se bojimo dakle da kako dok je još ostavljeno obećanje da se ulazi u pokoj Njegov, ne odocni koji od vas**“ (Jev. 4:1).

„Budući da su nam Božanstvene sile Njegove, koje trbaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem Onoga koji nas pozva slavom i dobrodjetelju. Kroz koja nam se darovaše časna i prevelika obećanja, da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi ...“ (2Pet. 1:3-10).

„A sam Bog mira, da posveti vas, cijele u svačemu; i cijel vaš duh i duša i tijelo da se sačuva bez krvice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista“ (1 Sol. 5:23).

Maranata. Da, dodi, Gospode Isuse!

500 – godina - praznovanja Kraj Reformacije

31 oktobar 2017 godine proslavlja se po čitavoj Nemačkoj kao posebni praznik: 500 godina je prošlo, kako je Martin Luter 31. oktobra 1517 godine postavio na vratima zamka crkve u Vitenbergu 95 teza i na taj način konačno pomogao reformaciji na prodoru. Sad se vraćaju sve hrišćanske crkve, koje imaju zajedničko Nikejsko veroispovedanje, i vraćaju se u kri-lo crkva – majke.

„JEVREJSKA SVINJA“ OSTAJE.

Kameni spomenik u gradskoj crkvi Vitenberg je 200 godina stariji. On pokazuje jednu krmaču, de na njenim sisama sisaju Jevreji. S time u srednjem veku su javno ponižavali Jevreje. Gradsko vijeće i Vijeće ministara u Vitenbergu odlučile su da ne uklone Jevrejsku svinju kao spomenik protiv antisemitizma, kao incijativu za koju se traži. Posetioci delegacije iz cijelog svijeta mogu vidjeti znakove diskriminacije prema Jevrejima svojim očima .

Martin Luter doživeo opravdanje vjerom. Obuhvaćen Duhom Božjim i ispunjen milošću Božijom, reformator je zatim propovijedao jevanđelje. On je vjerovao u savršeno Spasenje kroz smrt Iskupiteljovu na krstu. Ono što je on tada rekao kao stariji, bolesni, pa čak i Jevrejski doktor koji je bio razočaran na Jevreje mora se imati na umu. Međutim prikriveno je da se njegove reči protiv Jevreja zasnivaju na crkvenim dekretima, naročito u Laterankoncilu 1179 godine.

Mržnja k Jevrejima postoji odavno. U brzo nakon toga što je Kajser Konstatin proglašio Hrišćanstvo državnom religijom, tokom cijelog Rimskog carstva u 311 godini, počelo je progonstvo Jevreja. Oni su bili u pogledu na Razapeće Hrista generalno nazvani kao »ubicama Hrista i Boga«.

I 321 godine Jevrejima je bilo zabranjeno praznovanje subote, a nedelja je bila uvedena kao dužnost. I samo pri takvom tragičnom razvoju od 20 maja pa do 25 jula 325 godine dogodilo se vijeće Niceje. Konstantin koji je bio zainteresovan za jedinstvo građana, imao je lidere različitih pravaca koji su do tada postojali u Hrišćanstvu. Tamo je bilo diskusija o biblijskim temama od različitih crkvenih predstavnika, gde su upotrebili riječi Svetoga Pisma a zatim ga zlo upotrebili: Prvo nebiblijsko priznanje vjere o Trojici, na ime da Bog postoji od tri večne osobe, bilo napisano i 381 u Konstantinopolju i izjavom da je Sveti Duh bio treća osoba Boga.

Biblijsko veroispovedanje nalazi se samo u Bibliji, i samo šta napisano stoji u Delima Apostola, potiče samo od Apostola i samo, što je u Apostolskim poslanicama bilo učeno, jeste učenje apostolsko. *Veran Bibliji* znači: poverovati, šta napisano stoji u Bibliji!

Pracrka je ostala u nauci i praksi Apostolskoj: „*I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici i u lomljenju hleba, i u molitvama*“ (Dje. 2:42).

Crkva Isusa Hrista jeste još uvek *nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos* (Efe. 2:20).

Potpuna konzistentnost Starog i Novog zaveta jeste ogromna. Od prvog stiha Biblije Bog - Elohim predstavlja se kao Tvorac. On taj Večni, koji je po Svome biću Duh, nastupio u Početku vremena iz Njegove večne Prapunine Duha, Svetla i Života u vidljivom Obliku kao GOSPOD - JAHVEH.

On je sve izgovorio kroz Njegovu Riječ svesilja, to vidljivo i kao

nevidljivo. On je hodio po Edenskom vrtu i stvorio čovjeka po oblučju Svojemu.

U čitavome Starome Zavjetu jeste Bog - Gospod plana iskupljenja, kroz Njegove proroke objavio, kojeg je On naumio iz Večnosti. U Novom Zavjetu biće od prve pa do zadnje glave na mnogim mjestima pokazano ispunjavanje starozavjetnog proroštva.

Osnovna tema na čitavome Svetom Pismu bila je i ostaje tema **Božanstva**. U 4000 godina Starog Zavjeta Bog Gospod se otkrio na različite načine: kao Tvorac, Car, Sudija i t. d. Radi nešega spašenja, i iskupljenja On se otkrio u Novom Zavjetu kao Otac na nebu, u Sinu na zemlji i Duhom Svetim u Svojoj Crkvi. U čitavome Starom Zavjetu pa i do proroka Malahije, koji je živeo 400 godina pre Hrista, niko nije govorio o jednom Ocu na nebu, ni oda jedinoga puta k jednome Sinu, i niti oda jednoga jedinoga puta od tri večne osobe, koji su jedni i sačinjavaju jedno **trojedinstvo, kao što je izloženo na fotografiji**.

U Starom Zavjetu radilo se uglavnom o dolasku Mesije kao Iskupitelju. I bilo je odnošeno preko 100 proročanstava na Spasitelja, koji će se roditi kao jedan Božiji Sin od djevojke: „*Eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće Sina i nadjenuće Mu ime Emanuilo*“ (Isa 7:14; Jes 9:5; Miha 5:1 ...).

U Novom Zavjetu biće nam rođenje Sina najtačnije opisano. Andeo Gavrilo je došao Mariji i kazao: „*Ne boj se, Marija! Jer si našla milost u Boga! I evo zatrudnjećeš, i rodićeš Sina, i nadjeni mu ime Isus. On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće mu Gospod Bog prijesto Davida oca njegova; I carovaće u domu Jakovljevu va vijek, i carstvu Njegovu ne će biti kraja.*“ A Marija reče Andelu: kako će to biti kad ja ne znam za muža?“ *I odgovarajući andeo reče joj: »Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišega osjenić će te; za to i ono što će se roditi biće Sveti, i nazvaće se Sin Božiji«* (Luc 1:30-35).

Bog Gospod se lično otkrio Avraamu (1Moj. 18), Mojsiju (2Moj. 4) i svim prorocima u Starome Zavjetu. Ipak nas da spase, Gospod se morao Sam otkrije u tijelo telesno. Od samog Njegovog rođenja: „*Jer vam se danas rodi Spas koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovu*“ (Luc 2:11) Sin

300 - puta nazvan »GOSPODOM«. On je uvijek taj isti GOSPOD (Jev. 13:8), dal u Starom ili Novom Testamentu. „... i niko ne može »Isusa Gospodom!«, nazvati osim Duhom svetijem“ (1Kor. 21:3b).

Nepostoji ni jedno jedino mesto u Bibliji, koje bi o tome posvedočilo, da je Bog, kao Otac, u večnosti začeo i rodio Sina. Ono što su neznabogački crkveni očevi pogotovo rešili na saboru u Nici, a zatim i u Konstantinopolju nazvali to „Apostolskim veroispovedanjem“, strano je Bibliji. Dal se nalazi u „Didache“ ili u jednom Katehizmu, ili u crkvenoj konstituiciji - ako ne stoji u Svetome Pismu, nije biblijski!

Sve crkve imaju pravo da ustanove, šta oni vjeruju i uče. Nama se radi o tome da vjerujemo, šta Sвето Pismo zaista kaže. Šta je Tertulian, Atanazijus, Avgustin, Hrenenumus, i drugi kazali bilo je osnovano u državnoj crkvi Rimske Imperije. Biblijski vjernici mogu samo da to vjeruju, što su ustanovili ljudi Božiji pri osnivanju Sabora Novoga Zavjeta i po zapovijesti Božje. Svi koji se pozivaju na Efe 4:5: „Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje“, trebaju da pročitaju u Djelima Apostola, kako je bilo izvedeno krštenje Apostola (Dje. 2:38; Dje. 8:16; Dje. 10:48; Dje. 19:5). Ni oda jedinoga puta u jednoj formuli trojstva, nego isključivo u novozavjetnom Imenu, u kojem se Bog otkrio kao Otac u Sinu i kroz Svetoga Duha, naime: u „Ime Gospoda Isusa Hrista“. U Mat. 28:19 stoji u Izvornom tekstu: „... krsteći ih u Ime ...“, a ne u tri Titule. Apostol Petar, Pavle i takođe Filip jesu savršeno tačno ispunili misionarsku zapovijest.

Prema tome, šta su učili, radili i pisali Apostol Petar, Jovan, Jakov, i Pavle, ništa se ne može dodati. Istinsko apostolsko veroispovedanje stoji samo u Bibliji. Takođe i Novi Zavjet jeste jedno zaključeno Svedočanstvo, kojemu se ne sme ništa dometne i ne sme ništa izmeni. (Otkr. 22).

Sa Istinitošću mi možemo posvedočiti pred istinitim Bogom: „*Jer vam ne pokazasmo sile i dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po pripovjetkama mudro izmišljenjem, nego smo sami vidjeli slavu Njegovu*“ (2Pet. 1:16).

Mi smo povraćeni originalnoj Riječi, koja je izišla iz Jerusalima, i smemo doživimo, šta Bog radi u ovom samom važnom vremenskom odeljku istorije spasenja. Biblijska Poruka, kroz koju je sve na pravo stanje bilo povraćeno pred Bogom, dostigla je krajeve zemaljske; i srca sinova Božjih jesu po čitavome svetu k jednoj istinskoj vjeri oceva povraćena.

Bog Gospod završio je Njegovo djelo stvaralaštva, i On Sam završava Svoje djelo spasenja, vrši to, što je On obećao u Riječi: „... jer će *On izvršiti Riječ Svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro Riječ Svoju na zemlji*“ (Rim. 9:28).

„*tako će biti Riječ moja kad izide iz Mojih usta: ne će se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drag i srećno će suršiti na što je posljem*“ (Isa 55:11). Amen.

Po nalogu Božijega rada.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Br. Frank". The signature is fluid and cursive, with a large, stylized "F" at the beginning.

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač: Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro — Ured Essen, Br. 167606-439 BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKDEFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33

Ewald Frank
P. O. Box 100 707
47707 Krefeld
Germany

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>
E-mail: volksmission@gmx.de

Sva prava su rezervisana. Primerci ove brošure se ne mogu koristiti bez pismene dozvole. Pre prevodenja na druge jezike, autor treba da bude obavešten